b&w-voorstel

GEMEENTE WEERT

Afdeling	: VTH - Juridische zaken	B&W-voorstel: DJ-906029
Naam opsteller voorstel	: Bas de Clonie Maclennan (0495-575292)	Zaaknummer: 787203
Portefeuillehouder	: drs. W.P.J. (Wendy) van Eijk	Publicatie: Openbaar

Onderwerp
Bezwaar Bergerothweg 81 A te Stramproy.

Voorstel
1. Het door reclamant ingediende bezwaar niet ontvankelijk te verklaren.
2. Los van onderhavige bezwaarschriftenprocedure over te gaan tot het vergoeden van € 1.573,- voor de kosten van het archeologisch onderzoek.

Inleiding
Op 18 april 2019 heeft [redacted] een aanvraag om omgevingsvergunning ingediend voor het bouwen van een woning aan de Bergerothweg 81A te Stramproy.

Bij brief van 16 mei 2019 is aan [redacted] medegedeeld, dat zijn aanvraag om omgevingsvergunning onvolledig was. Een archeologisch (voor)onderzoek ontbrak.

De heer [redacted] had tot uiterlijk 5 september 2019 de tijd om dit archeologische vooronderzoek aan te leveren. Op 6 juni 2019 is het archeologisch onderzoek aangeleverd. Het onderzoek is gedaan door RAAB archeologisch advies en de kosten bedroegen € 1.573,-.

Op 4 juli 2019 is aan [redacted] een omgevingsvergunning voor het bouwen van een woning verleend. Bij brief van 8 juli 2019 heeft [redacted] (verder; reclamant) bezwaar gemaakt tegen de verleende omgevingsvergunning voor het bouwen van een woning.

Kort samengevat komt het bezwaar er op neer, dat [redacted] ambtelijk verkeerd is voorgelicht, waardoor hij onnodig kosten ter hoogte van € 1.573,- heeft moeten maken, in de vorm van een archeologisch (voor)onderzoek.

De heer [redacted] (verder; reclamant) stelt, dat aan hem onterecht de eis van een archeologisch (voor)onderzoek is opgelegd aangezien zijn aanvraag omgevingsvergunning

Weert, 11 december 2019	S		B	W GG	W MvdH	W TG	W WvE	W PS
		akkoord						
		bespreken						

Soort besluit: Besluit college

In te vullen door het B&W secretariaat:

☒ Akkoord
☐ Akkoord met tekstuele aanpassing door portefeuillehouder
☐ Anders, nl.:
☐ Niet akkoord
☐ Gewijzigde versie

Beslissing d.d.: 3 maart 2020 Nummer: 4

De secretaris,

Totaal aantal pagina's: 4

onder 250 m2 te verstoren grondoppervlakte is gebleven, hetgeen volgens het vigerende bestemmingsplan de grens is.

Op 14 oktober 2019 heeft reclamant zijn bezwaren tijdens een hoorzitting van de ambtelijke hoorcommissie bezwaren nader toegelicht. U treft het verslag van deze zitting bijgevoegd aan.

Beoogd effect/doel
Reclamant informeren over de beslissing op het door hem ingediende bezwaar.

Argumenten
1.1 Procesbelang.
In het bestuursrecht staan geen rechtsmiddelen open zonder voldoende procesbelang. De achterliggende gedachte is dat de indiener van een bezwaar het daarmee beoogde resultaat ook daadwerkelijk moet kunnen bereiken, anders heeft een inhoudelijke behandeling geen zin.

Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State kan in het onderhavige geval een procesbelang bestaan indien reclamant stelt schade geleden te hebben ten gevolge van de bestuurlijke besluitvorming. Daartoe is wel vereist, dat deze schade daadwerkelijk is geleden als direct gevolg van de verleende vergunning.

In het onderhavige geval heeft reclamant *géén schade geleden als gevolg van het bestreden besluit,* zijnde de aan hem verleende omgevingsvergunning bouwen. Door de verlening van de vergunning is aan alle wensen van reclamant tegemoet gekomen. Hij mag een huis bouwen, zonder nadere belastende archeologische voorwaarden. Door het bestreden besluit *zelf* lijdt reclamant dus geen schade. De schade is ontstaan door een verkeerde voorlichting voorafgaand aan het bestreden besluit.

Daarnaast stelt reclamant zelf dat de *"schadeveroorzakende gebeurtenis"* gelegen is in een foutieve of onvolledige voorlichting door een ambtenaar van de gemeente Weert. Niet in het bestreden besluit zelf. Het eventueel vernietigen, herroepen of wijzigen van het bestreden besluit heeft dan ook géén gevolgen voor de door hem geleden schade.

Reclamant heeft derhalve géén belang bij het maken van bezwaar tegen het bestreden besluit.

Gelet op het vorenstaande dient het bezwaar van reclamant niet-ontvankelijk te worden verklaard wegens het ontbreken van een procesbelang.

1.2 Bezwaar inhoudelijk.
Ter aanvulling en eigenlijk ten overvloede (bezwaar is immers niet ontvankelijk wegens ontbreken procesbelang) wordt er in het onderstaande nog nader ingegaan op de rechtmatigheid van het bestreden besluit.

Het bezwaar van reclamant richt zich tegen het besluit van uw college om een omgevingsvergunning te verlenen voor het bouwen van een woning aan de Bergerothweg 81A te Stramproy. Inhoudelijke bezwaren tegen de omgevingsvergunning bouwen heeft reclamant niet aangevoerd.

Voor wat betreft de vraag of het bestreden besluit rechtmatig is verleend, dient er een toets plaats te vinden aan het wettelijke kader, zoals neergelegd in de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht.

In artikel 2.1. lid 1 onder a Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (verder; Wabo) is bepaald dat het verboden is te bouwen, zonder een daartoe door het college verstrekte omgevingsvergunning.

Gelet op hetgeen bepaald is in artikel 2.10 Wabo mag en moet een aanvraag om een omgevingsvergunning worden geweigerd indien er sprake is van strijd met het bestemmingsplan, de bouwverordening, het Bouwbesluit en de redelijke eisen van welstand.

Dit noemt men ook wel het limitatief-imperatief stelsel. Dit betekent dat het college moet beoordelen of zich één of meer van de weigeringsgronden uit artikel 2.10, eerste lid, van de Wabo voordoen. Als dat niet het geval is, moet de omgevingsvergunning worden verleend. Het college heeft daarbij dus geen ruimte meer om een belangenafweging te maken.

Uit de toetsing van de aanvraag is gebleken, dat aan het voornoemde toetsingskader van artikel 2.10 Wabo is voldaan. Er is sprake van een zogenaamde *"gebonden beschikking"*, waarbij de afweging van overige belangen géén nadere rol kan spelen.

De bezwaren van reclamant welke zich richten op de verkeerde voorlichting of het onnodig maken van kosten zijn voor wat betreft de rechtmatigheid van het bestreden besluit niet relevant (limitatief-imperatief stelsel).

2.1 Verkeerde voorlichting
Tot slot wordt er in het onderstaande nader ingegaan op het "bezwaar" van reclamant, dat hij verkeerd is voorgelicht. Ten gevolge van deze onjuiste informatie heeft reclamant een archeologisch bodemonderzoek moeten laten uitvoeren. Dit betekende € 1573,- aan onnodige kosten, aldus reclamant.

In artikel 4.2.1. van het vigerende bestemmingsplan "Bergerothweg 81A en 81B Stramproy" is bepaald, dat de aanvraag van een omgevingsvergunning bouwen, die betrekking heeft op de voor "Waarde-Archeologie-hoog" aangewezen gronden, een rapport dient te overleggen, waarin het archeologische waarde van het terrein dat wordt verstoord in voldoende mate is vastgelegd.

In artikel 4.2.4. van het vigerende bestemmingsplan "Bergerothweg 81A en 81B Stramproy" is bepaald, dat bovengenoemd rapport niet behoeft te worden overlegd indien de verstoringsoppervlakte kleiner is dan 250 m2, ongeacht de diepte.

Reclamant heeft een aanvraag omgevingsvergunning ingediend, waarbij de verstoringsoppervlakte minder dan 250m2 bedroeg (246,7m2). Er zou dus géén archeologisch vooronderzoek moeten worden geëist.

Desondanks is bij brief 16 mei 2019 aan reclamant gevraagd om een archeologisch vooronderzoek als bedoeld in artikel 4.2.1. van het vigerende bestemmingsplan, in te dienen.

De reden hiervoor is, dat ambtelijk de regel wordt gehanteerd, dat er 10% bij deze 246,7m2 moet worden opgeteld. Bij het verstoren van grond wordt immers nooit recht naar beneden gegraven. De feitelijke grondverstoring zal dus groter zijn dan de opgegeven 246,7m2. Dus moet er 10% bij opgeteld worden.

In het archeologiebeleid van de gemeente Weert wordt in een voetnoot op pagina 18 aangegeven, dat het wellicht raadzaam zou zijn om die extra 10% "regel" te hanteren.

Deze voetnoot heeft echter géén juridisch zelfstandige werking en is zeker geen toetsingskader voor een aanvraag omgevingsvergunning (limitatief-imperatief stelsel).

Gelet op het vorenstaande had van reclamant inderdaad niet geëist mogen worden een archeologisch vooronderzoek ter waarde van € 1573,- in te dienen. Er is derhalve reden, om, los van de van de vraag of het bezwaar van reclamant ontvankelijk is, over te gaan tot het zelfstandig vergoeden van de kosten van het archeologische onderzoek.

Voorgesteld wordt om het bedrag van € 1573,- aan reclamant te vergoeden.

Kanttekeningen en risico's

Niet van toepassing.

Financiële, personele en juridische gevolgen

De kosten komen ten laste van het product WABO vergunningen (823.00.00 – 6.343.230).

Duurzaamheid

Niet van toepassing.

Uitvoering/evaluatie

Niet van toepassing.

Communicatie/participatie

Betrokkene schriftelijk op de hoogte stellen van het besluit van uw college.

Overleg gevoerd met

Intern:

Loet Koppen, Marianne Arts en Wim Truyen.

Extern:

Niet van toepassing.

Bijlagen:

Verslag hoorzitting
Brief beslissing op bezwaar
Brief schadevergoeding